

איציק, חקלאי בן 47 מקטיף. עובד בחקלאות המשפחתית כבר למעלה מ-20 שנה. בעקבות הפינוי איציק מתלבט האם להתחיל בעיסוק חדש ורווחי יותר, או לשקם את המשק החקלאי שנהרס בעקבות העקירה ולעסוק בחקלאות ביישוב החדש אליו עבר עם משפחתו, כפי שעשה רוב חייו.

אחיה, בחור צעיר בן 19 מנווה דקלים שלאחרונה עבר מיון ליחידה מובחרת, מפונה מביתו על ידי חיילי אותה היחידה. בעקבות הפינוי מביתו, אחיה מתלבט האם להתגייס בכלל. מצד אחד הוא השקיע וחיכה רבות לגיוס, מהצד השני קשה לו להתגייס ליחידה שפינתה את משפחתו מביתה.

משפחת כהן פונתה מביתה שבגוש קטיף. יפעת ודובי הורי המשפחה, עוסקים בעשייה חינוכית והם דמויות חשובות ומשמעותיות בקהילה. לאחר הפינוי הם מתלבטים האם להמשיך ולגור עם הקהילה הוותיקה מגוש קטיף ביישוב חדש, או ללכת ולהצטרף לגרעין תורני בתל אביב. האם משימתם היא להמשיך ולחזק את הקהילה הישנה והמוכרת, או לצאת ולנסות להתקרב דווקא לאנשי תל אביב שרחוקים מאורח חייהם?

יובל ואיציק הם שני חברים בני 16, שיוצאים להפגנה מול הכנסת, כנגד הפינוי הצפוי בגוש קטיף. הנושא בוער בהם מאוד, והם רוצים להיות חלק מהמאבק. אך הם שמעו שבהפגנות קודמות הייתה אלימות בין המפגינים לשוטרים, והם מתלבטים האם לנסוע להפגנה בכל זאת, ולהסתכן בלהיות חלק מסיטואציה אלימה, או להישאר בבית ולמצוא דרך אחרת להיות חלק מהמאבק.

